

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ένα περίεργο πρόβλημα

Κάποιος άρχηγός είχε την ύπονομή να λογαριάσει τι κερδήσει άπό άποτέλεσμα σήμερα μια πεντάρας, άν έτοιμάζονταν άπό την έποχή της γεννήσεώς του Χριστού πρὸς 5 τοίς έκατον.

Λοιπόν θέλετε να μάθετε πόσα θα είχε σήμερα 6 εϋτυχής κάτοχος αΐτης της πεντάρας; Κρατήστε την άνακτον σας και διαβάστε: 243,516,800,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000, ήτοι 243 ένδεκάς έκατομμύρια, 516 δεκάς έκατομμύρια και 800 έννεμάς έκατομμύρια φράγκα.

Άν όλες ή σιδηροδρομικές γραμμές του κόσμου ήσαν γεμάτες άπ' άραχ σ' άραχ από βαγόνια, δέν θα ήταν δυνατόν να μεταφερθή όλος αυτός 6 θησαυρός ούτε σε άρραγά, ούτε σε χρυσά νομίσματα, ούτε και σε τραπέζογραμματά άκόμη. Άν ή "Άλπει και τα Πυρηναία ήσαν ολόκληρα μεταλλεία χρυσού, δέν θα αποφόρων πάλι να προμηθεύσουν τόση μεγάλη ποσότητα χρυμάτων. Τέλος άν ολόκληρη ή γή ήταν σφαίρα από χρυσάφι, θα ήταν άδύνατο να φτάση το μισθός άυτό ποσόν.

Ένα λωπεδευτικό τέχνασμα

Τέσσερες περιφημοί λωποδύτες, άφορ έφαγαν κ' ήσαν για καλή σέ μια τάβερνα, φώναζαν στο τέλος τόν ήτηροση για να τους κάηη το λογαριασμό. Άφορ 6 ήτηροση τους έλεγε τι χρωστούσαν, 6 πρώτος άπ' αυτούς έκαμε να βάλη το χέρι στην τσέπη του για να πάρησόν δίδην, άλλ' 6 δεύτερος τόν έμπόδισε λέγοντας ότι θα τα πληρώσει αΐτός όλα. Τότε όμως πητάχθηκε κ' 6 Άλλος άπ' τη θεία του και έλεγε πώς θα πληρώσει αυτός. Συγγρόνος κ' 6 τέτατος, μη θέλοντας να φανή λιγότερο γενναίοδορος άπ' τους άλλους, έλεγε στον ύπαλληλο να μην πάρη χρήματα άπ' την παρήα του, γιατί θα τα πληρώσει αΐτός όλα. Έπειδή όμως κανένας τους δέν έπαροχόρισε κ' ή φασαρία έξακολουθούσε, ένας άπ' αυτούς έπρότεινε να δώσουν τα μάτια του ύπαλληλου κ' δώσουν πιαση να τόν βάλη να πληρώση το λογαριασμό. "Όλοι δεχτήσαν μ' ένθουσιασμό την πρόταση αΐτη κ' έδωσαν πραγματικά ένα μαντήλι στα μάτια του ύπαλληλου, 6 όποιος άρχισε να ψάξη χιτώντας να πιαση έναν από τους τέσσερους φίλους. Έξέινου όμως έντομέσθη τός είχαν στρίψει χωρίς να τους πάρη κανείς μυροδιά. Σέ λίγο έπαιξε να περνή άπ' εκεί 6 ίδιος 6 καποστηματούχος. "Ο ύπαλληλος με το μαντήλι άόκησε στα μάτια τόν άώκοσε, έτρεξε πίσω του και τόν έπιασε σφιχτά στο τώ γυαλά φωνάζοντας με ίκανοποίηση: — Σ' έπιασα επί τέλους. Έλα τώρα να μού πληρώσης το λογαριασμό!...

ΑΝΕΣΜΗΝΟΜΕΝΟ ΠΟΙΗΤΗΙ

ΑΠΑΘΗ

Ένας πού βρέθηκα κόρη, σμά σου τα στήθη μου έκαγε πόθος χρυσός. Βούδός έντάτ'α την δωροφία σου και λες πός σ' έλοφεν σφάγιο φός. Δέν είχα δύναμη να σού μιλήσω, δέν είχα δύναμη λόγα να πώ. Έμπρος σου γύρινα να γονατίσω και πάλι έβλογιάα πός θα ντραπό. Άλλ' όταν έγειρες την κεφαλή σου και μουδρες τρέμασες: — Δε μού μιλάς; — Άγγελε, φώναζα, τού παραδείσου, ή όνειρέομαι ή με γελάς.

† Δ. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

σοκοπος στην ιδιαιτερή του πατρίδα. Την έποχη έκρίνη, την άρχιερατική Έδρα Ζακύνθου κατείχε 6 διαπραχής στη θεολογία και στα γράμματα Νικόλαος 6 Κατωμάης. "Ο Διονύσιος Λάτας—πού τού άρεσε ν' άνακατεύεται στην πολιτική και ήταν... ίσχυρός κοιματικός παράγον του άμνηστίου Λομβάρδου—κατόρθωσε να παρή 6 Κατωμάης (έλευντο εκείνον τόν καιρό και οι δεσποτάδες) και να διορισθή αΐτός στον άρχιερατικό θρόνο. Τό γεγονός άναστάσισε την κοινωνία της Ζακύνθου, ή όποια έχωρισθή σέ δύο στρατάπεδα... Τέλος 6 Λάτας έχωριστή στην Άθήνας και πήγε στη Ζάκυνθο, όπου οι φίλοι του Λομβάρδου τού έκαναν θερμή ύποδοχή, με σημαίες, βεγγαλικά και μουσική. Τό πρώτα είχε πάρει κοιματικό χαρακτήρα. "Ο Λάτας, θριαμβεύοντας, έμπηκε σ' άμάξη να πάη στο σπίτι όπου θα έμινε. Άλλά πού έπάνο, σέ μια πλατεία, τού είχαν στήσει καρτέρι οι αντίπαλοι του Λομβάρδου—και έπομένως αντίπαλοι... τού άρχιερέως!—οι όποιοι άρχισαν να τόν γιοχαίζουν! Και τότε (δηγούνται οι γροντούτεροι, αλλά κανείς δέν μπορεί να τό βεβαιώσει), 6 Λάτας τούσά έθύμωσε και έλησρόνησε τό άξιωμα του, όστε έπρόβαλε από τό παραθύρι της άμάξης κ' έφασκέλωσε τούς γιοχαίζοντάς! Τό έπεισόδιο έφριξε λάδι στη φωτιά τόν παθών, έτηλεγραφηθή στις Άθήνας, τού έγραψαν ής έφημερίδες και μάλιστα στο σατιρικό «Άστ» 6 Θέμος Άννινος έδημοσίευσε γελοιογραφία της άπίστευτης σκηνής τού φασκελιώματος με τόν τίτλον:

«Η πρώτη έλόγια τού άρχιεπισκόπου Ζακύνθου».

Έν τούτοις, όταν πέρασε ή πρώτη έξάμας και 6 Λάτας κατόρθωσε να ίεροφυγή και να κηρύξη από τού άμβωνος, έχθηοί και φίλοι τόν έβλεπαν—και πρό πάντων τόν άκούων—με θαυμασμό. "Ομοιοζούσαν ότι 6 άρχιεπισκόπος θρόνος Ζακύνθου είχε άποχτήσει ίεροφυγή σθένος και μοναδικής έκκλησιαστικής ρητορίας, σταν όποιον έπρεπε να συχωρεθών μερικά άνθρώπινα έλλείμματα. Τα μεγάλα πνεύματα έχουν δυστηγώς και τις άδυναμίες τους. Είχε λοιπόν 6 Λάτας και τις δικές του. Πρό πάντων ήταν φιλόδοξος. Ήγηγόντα μάλιστα σχετιζός τό άκόλουθο άνεκδοτό: Έπέβαλε στους παπάδες τού νησιού, την ήμέρα της γιορτής του, να τού προσφέρουν διά κοινού εράνο ένα χρυσό στεφάνι δάφνης! "Ο χρυσός έφτιασε τό στεφάνι πολυτέλειστο και τό παρόφισε στην Έπίσκοπη. Την ήμέρα της γιορτής, στο γαβ του Άγίου Διονυσίου, συναχθήσαν όλοι οι ίερείς, διάκοι και καλόγηροι τού νησιού και μετά την δοξολογία έμπήκαν δύο-δύο στη γραμμή να πάνε στο Άρχιεπισκοπέιον. Μπροστά έπηγανε ένας ήρωσισμός διακός κρατώντας έναν σέ άσημενιο όικο το χρυσό στεφάνι!

Σοβαρά και επόβλητική ή πομή Έξεννησε, αλλά μοιραώς έφραξε να περάση κοντά από τό κραπολιείο, όπου της είχαν στήσει καρτέρι οι χασάπιδες, όιοι αντίθετοι του Λομβάρδιανού κόμματος! Μόλις έφάνηκε ή ποική τόν ρασοφόρον, οι χασάπιδες έξατέλεισαν ένα μπουλνι από σκυλιά, τα όποια έροχτήσαν καταπάνω τους. Οι ρασοφόροι έντρομοί τό έβδαν στα πόδια και τέλος με τα ρύσα σχισμένα οι περισότεροι, κατόρθωσαν να φτάσουν πού έπάνο, σέ μια μικρή πλατεία, και ν' άνασχηματίσουν την ποική. Έπρωχούσαν λοιπόν ταγαμήνιο άκόμη, άλλ' οι χασάπιδες έννούσαν με κόνε τρόπο να τούς χαλάσουν τα σχέδια. Έμιάξεραν και αΐτοί τους σκύλους τους, έπήσαν γρήγορα σέ μια πάροδο και όταν ξαναφανήσαν οι ρασοφόροι, τα χασαπόσκυλα τούς έκαναν δεύτερη επίθεση, άγριότερη... Τέλος, με πολλά βάσανα, οι θαρραλέοτεροι από τούς κληρικούς, κατόρθωσαν να φτάσουν άξιοδύκρωτοι στο Άρχιεπισκοπέιον και να δώσουν στο Λάτα τό χρυσό στεφάνι τού θαυμασιού τους!...

Η άρχιεπισκοπία τού Λάτα έσημείωσε σταθμό στη Ζάκυνθο. Κάθε Κυριακή έδίδασκε από τόν άμβωνα. Ταχτικά έκάλουσε τούς ίερείς της πόλεως και τόν χωριών στο Άρχιεπισκοπέιον, για να τούς διδάση τα καθήκοντά τους. Για να πάρουν οι χρωίνες, διέταξε να λαβώνουν μέρος στις κηδείες και στα μνημόσυνα όλοι οι παπάδες με τη σειρά τους. Διόρθωσε λαμπρά και διεκόμεσε τό Μητροπολιτικό γαβ. Πρὸς τούτο είχε φέρει από την Ίταλία τό διάσημο καλλιτέγη Τσεροίν... Συνήθειε ήταν στη Ζάκυνθο, τη Μεγάλη Παρασκευή τού άπόγευμα, να λιτανεύεται 6 Σταφρός τού Άγίου Νικολάου τού Μόλου και έπειτα 6 Έπατήρος τού Άγίου Διονυσίου, με τό Ίερό Λείψανο τού Πολιούχου. "Ο Λάτας καθήγησης την περιφορά τού Ίερού Λείψανου και καθέορισε να γίνεται ή Άνάστασις κατά τα μεσάνυχτα τού Μεγάλου Σαββάτου. Έκανε και άλλες καινοτομίες, γιατί επεβάλλετο φοβερά στον Κλήρο...

Τό όνομα τού Διονυσίου Λάτα έγινε λακόμοιο όταν έπεχειρίστηκε τό... γαρο τού κόσμου! Στο εΠαγκόσμιο Θρησκευτικό Συνέδριο τού Σικάγου, 6 Λάτας και μαζί του ή Έλληνική Έκκλησία, την όποιαν άντεπροώσωπε, έτιμήθηκαν πολύ. Στο μεγάλο αυτό Συνέδριο τόν θεροσκών και όλων τών δογματών, όπου παρίσταντο όρθόδοξοι, καθολικοί, διαμαρτυρόμενοι, Ιου-

